

Mustan kirkkauden sarastus

Horna

Heidn silmnsd kiehuvat
Siitd mustasta kirkkaudesta
Jossa Saatanan riehuvat
Liekit lyyvdt kohti taivasta
Ja se valo talven keskelld
Ei tuo, ei lupaa elmdd
Vaan rddttdd aikakautenne
Sen loppua ylistd
He juovat sokeutensa viinid
Joka katkerana korventaa
Heidn katseensa ei kestd ndhd
Kerran langenneen loistoa
Verikyyneleiden tie
On vihdoin totuudessa heidn
Ja se tie on rddllystetty
Orjantappuroin ja veitsin ruosteisin
Hukutan itseni siihen virtaan
Jonka juuret ovat saastuneet
Heidn naisiensä lapsivesien
Huuhtomina
Silld tdstd elmdstd
En etsi lohtua, en onnea
Kannan Hdnen soihtuaan
Kuvaa Hdnen vallastaan
Ja vaikka hukunkin
Nousen, tiedostaen sen
Kauttani Hdnen sanansa
Kumpuavat saarnaten
Uuden valon lupausta
Herruuttansa vaatien
Kuten onkin oikeutettu
On aika nousta sarvien